

**ЯРМИШ Наталія
Олексіївна**

Староста Бодаквянського
старостинського округу

Біографічна довідка

Дата народження: 28.10.1965 року
Місце народження: с. Бодаква,
Полтавська область
Освіта: Полтавський
сільськогосподарський інститут
(1988 р.)
Проживає: с. Бодаква, Полтавська
область

Електронна адреса:
bsr2016@ukr.net

Контактний телефон:
+380635138935

**БОДАКВЯНСЬКИЙ
СТАРОСТИНСЬКИЙ ОКРУГ
Заводської міської територіальної
громади**

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ:

Площа: 11117,25 га
Населення: 1442 чол.
Населені пункти старостату: с. Бодаква,
с. Нижня Бодаківка, с. Заморіївка,
с. Червоні Луки, с. Пісочки, с. Хрулі.

Відстань до Заводського: 13,52 км

**АДМІНІСТРАТИВНА БУДІВЛЯ
БОДАКВЯНСЬКОГО
СТАРОСТИНСЬКОГО ОКРУГУ**

Адреса: вул. Шевченка Тараса, 40,
с. Бодаква, Миргородський район,
Полтавська область, 37260.

Графік роботи:
понеділок – четвер: 08:00-17:15,
п'ятниця: 08:00-16:00,
перерва 12:00-13:00.

Приєм громадян старостою:
с. Бодаква - пн. з 09:00 до 12:00 год.
с. Нижня Бодаківка, с. Заморіївка,
с. Червоні Луки – другий та четвертий
четвер місяця з 09:00 до 12:00 год.
с. Пісочки, с. Хрулі перший та третій
четвер місяця з 09:00 до 12:00 год.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

В адміністративному відношенні село Бодаква розташоване на території Миргородського (колишнього Лохвицького) району Полтавської області.

До Бодаквянського старостинського округу крім с. Бодаква входять села: Пісочки, Хрулі, Червоні Луки, Нижня Бодаківка, Заморіївка.

Районний центр – м. Миргород (до 2021 року – м. Лохвиця), обласний центр – м. Полтава.

На східній окраїні села проходить залізниця, де розташована станція Бодаква.

с. Бодаква - знаходиться на лівому березі річки Сула у місці впадіння річки Бодаква, вище за течією на відстані 1,5 км розташоване село Хрулі, нижче за течією на відстані 4 км розташоване село Сенча, на протилежному березі - села Христанівка та Васильки.

У Бодакві знайдені зразки часів культури ямково-гребінцевої кераміки. Поблизу села на правому березі Сули, на горі понад Сулою, знаходяться залишки селища доби Київської Русі (X—XIII століття), також залишки укріплень пізнього українського середньовіччя (XVII—XVIII ст.) — урочище Козача Гора. На лівому березі Сули знаходиться урочище Панське, у культурному шарі якого виявлено кераміку епохи пізньої бронзи та роменської культури. Укріплення городища датуються роменським часом і були залишені тогочасними мешканцями, малим племенем сіверян. Також на правому березі Сули знаходиться городище IX—XIII ст., що відноситься до роменської культури і доби Київської Русі. Укріплення, імовірно, входили до системи укріплених городів проти чорних булгар, угрів, печенігів.

Сучасне село засноване у 17 столітті. Про село Бодакву є запис від 8 березня 1665 року у Лохвицькій ратушній книзі. У 1666 р. входило до складу Сенчанської сотні Лубенського полку. З 1781р. Бодаква була у складі Лохвицького повіту Чернігівського намісництва; з 1796р. – Малоросійської, з 1802р. – Полтавської губернії.

Згідно з універсалом гетьмана Мазепи від 11 січня 1689 року с. Бодакву з млинами на Хрулівській греблі на річці Сулі було віддано Григорію Гамалії. На початку 18 століття село за заповітом Марії Василівни Гамалії, вдови Григорія Гамалії, перейшло у власність до Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря у Києві. Жалуваною грамотою московського царя Петра I від 4 лютого 1716 року було підтверджене право власності Михайлівського Золотоверхого монастиря у Києві на Бодакву. У 1726 році у с.Бодаква налічувалось 120 дворів, а у 1729—1731 роках вже 137. Щонайменше з 1749р. у селі була церква Святого Архістратиґа Михаїла.

В 1828 році у селі став до ладу перший на Полтавщині і один з перших на території України цукровий завод у маєтку поміщика дійсного статського радника Олексія Майорова (Маюрова).

На розвиток Бодакви вплинула пожежа в 1894 році, яка знищила все село і ввійшла в історію найчорнішою сторінкою. Панорама пожежі в с. Бодаква знаходиться в музеї пожежної безпеки м. Полтави. Старожили розповідали із

спогадів своїх батьків і дідів про цю подію жахливі факти. До цього часу, будуючись, люди знаходять товстий шар попелу з обгорівшими черепами, кістками. Особливо багато таких знахідок знайдено на вулиці Низовій (зараз Набережна). Це свідчить про розташування хат вздовж річки, майже так як і зараз.

Під час, так званої, колективізації 1929—1930 років, у рамках розкуркулення, було заарештовано та виселено багатьох мешканців Бодакви. За цей період знищено 137 селянських господарств. Багато мешканців загинуло від Голодомору 1933 року.

Народну спадщину береже шкільний Музей народознавства.

В Бодакві народилися відомі люди. Серед них: **Д.Ю.Андрієвський** – один із засновників ОУН, **В.С.Дейнека** - український вчений у галузі кібернетики, доктор фізико-математичних наук, професор, академік НАН України. Заслужений діяч науки і техніки України, двічі лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, **М.І. Вівчаренко** — Герой Соціалістичної Праці. В Бодаквянській школі навчалися **І.Ф.Прокопенко** - доктор педагогічних наук, професор, академік Національної Академії педагогічних наук України, заслужений працівник народної освіти України, Почесний громадянин м. Харкова, **Г.П.Кривошея** – кандидат історичних наук, професор, публіцист, відмінник вищої школи, заслужений журналіст України.